

PERIÒDICH QUINZENAL
PORTAVEU DE LA "ASSOCIACIO CATOLICA"

Restablir totes les coses en Cristò.
La acció es la necessitat suprema dels temps presents.
1.ª Enciclica de S. S. Pio X.

Els treballs se publican baix l' exclusiva res-
ponsabilitat de llurs autors.
NO 'S TORNAN ELS ORIGINALS.

Redacció y Administració
CARRER DELS FERRERS, NÚMERO 38.

Preus de subscripció
SOCIS. Trimestre 0'50 Ptes.
NO SOCIS. » 0'75 »

EMPORI MUSICAL DE A. BADÍA

Cort. 31 y Concellers, 10.--VILAFRANCA DEL PENADÉS.

ACREDITAT E IMPORTANT ESTABLIMENT DE MÚSICA

Dipòsit dels célebres pianos **Ortiz y Cussó**

Aquesta Casa ofereix 500 pessetes al qui presenti pianos de construcció Espanyola millors que aquesta marca.

MÚSICA Pianos casi nous **ACCESSORIS**
grans existències DE OCASIÓ Y LLOGUER gran varietat

Únic establiment en aquesta comarca que té crèdit obert en les importants cases editorials DENI (S. en C.) y DOTESIO (S. C.)

ESPECIALITAT DE LA CASA-AFINACIONS Y REPARACIONS

Taller especial únic en la comarca.

La casa garanteix tots sos treballs.

Acció social

Els fets satànichs de la última setmana de Juliol han posat de manifest fins als ulls refractaris a la llum, la gangrena del cos social.

Avuy ja ningú pot duptar que la revolució anárquica, *abstractum* de totes les revolucions, es una forsa real que, comptant com compta, ab les poderoses palanques de la premsa, del or y de les multituds, es capàs en un moment determinat de fer trontollar l' edifici social.

La idea socialista va fent sa via: s' ha apoderat del cervell del poble, ha encés l' odi en son cor y ha armat el seu bras. El seu primer gest ha causat esgarri-fances d' horror.

Avuy 'l mal ja es molt greu, pro encara ho será mes demà quan siguin homes els dexebls de les *escoles modernes*.

D' aquest greu mal social ne som tots responsables, per haver donat carta de naturalesa al Lliberalisme, pare de totes les protestes y rebelions.

L' individualisme lliberal ha cegat a les classes capitalistes; la cobardía lliberal ha retret a les conservadores catòliques, y 'ls Governos lliberals han fet molt pera defensarse a sí metexos, pro res o molt poch en defensa de la Societat.

Els Códichs castigan els atachs a les constitucions y a les formes de Govern, axó es, als puntals del orde polítich; pro no castigan els atachs als puntals del orde social.

La defensa immediata d'aquest orde

s' imposa: no admet aplassaments. Y pera aquesta obra de defensa no son prou 'ls governs per més exércits que tingan: les espases no matan les idees. Podrán, avuy per avuy y en un cas determinat, desarmar el bras socialista, pro l' odi tornarà a amarlo tot seguit y ab mes brahó, y arribará un moment en que serán impotents els exércits, si la idea no es exterminada.

Aquesta feyna correspon a la Societat; y 'l remey ha de cercarlo fora del lliberalisme, porque 'ls tópichs lliberals «dexeu fer, dexeu passar» «els mals de la llibertat ab la llibertat se curan» no sols son convictees de impotencia curativa, sino també de lesa humanitat.

Cal, donchs, abandonarlos aquets tópichs, y fonamentar la regeneració en

els principis evangélics: *justícia* y *caritat*.

Justícia pera tots, pro especialment pera la classe obrera. Aquesta ha conquerit la consciència de la seva personalitat y mes que tutela y protecció, mereix la reivindicació dels seus drets, basada en la justícia.

La justícia es la virtut social per excel·lència.

Caritat pera tots, pro singularment pera ls mes humils. Caritat no petulant ni humillant; sino evangélica: aquella que es a la vegada justícia y amor.

Es justícia, perque respon al precepte diví que mana al rich que entre ls pobres distribuïxi les riqueses de quines l' ha fet Deu administrador, no pas dueny; y es amor perque obeheix a la llei fonamental del Cristianisme, «Ayméuvos els uns als altres».

La limosna es omnipotent, diu Boudalé.

Precisa que aquexes virtuts, *caritat* y *justícia* penetrin y actuïn en totes les relacions de la vida social.

Aquesta es la tasca que hem d'imposarnos, pera desarrelar dels cors l' odi socialista, pera esborrar dels enteniments l' idea socialista: fer que regnin la caritat y la justícia.

Tal es la missió dels catòlics d' avuy. La obra es lenta, no importa; pro cal obrar.

Recordem aquell hermós pensament de Mad. Soymonot: «El bé es lent, perque puja; el mal es ràpid perque baxa».

Ans que tot comensem per fer *homes socials*. Fins avuy 'ns hem cuydat molt de fer homes polítichs pera la direcció dels Estats; pro no 'ns hem preocupat gens de fer *homes socials*.

Hem de procurar que 's desperti y s'arrel en nostre cor lo que M. Duthoit anomena 'l *sentit social*, o siga «la consciència clara de la responsabilitat social que pesa sobre cada hu de nosaltres».

El punt de partida pera que nostra acció sigui feconda ha d'esser la frase d' aquell gran Bisbe: «Ama et fac quod vis», perque segons ensenya Mons. Daddolle a la Setmana Social de Dijon «quan s' estima ab un cor cristià no hi ha perill d' obrar sino 'l bé».

BENACH.

De Escoles

«Per cada escola que s'obra, se tanca una presó» digué Victor Hugo; pro per dissort llur sentència modernament y practicament no s'es confirmada, ans al contrari. Les escoles y demás medis d' instrucció son el polen fecondant de la criminalitat y amoralisme, com els metextos positivistes criminòlechs y estadistes ingenuament asseguran.

A la propera República s' han multiplicat les escoles sots l' impia trilogia de «escoles obligatòries, gratuïtes y laïques» y no obstant no minva pas la criminalitat y aquesta generalment es efectuada pels adolescents y fins pels noys. A la nostra nació eren innombrables les escoles hont se donava una instrucció

infectada que per res mes servia que pel nutriment d' ideals pervertits, inhumans y nihilistes.

Y de qué prové aquest fenomen que inutilitza la sentència amunt posada? Diu el criminòlech Ferri, gens sospitos, que quan l'ideal religiós minva, roman en l'ànima certa buidor y tendeix mes al crim. Y diu un positivista que educar irreligiosament es dexar l'ànima sens prou fortaleza pera resistir la sugestió del crim. Y per axó avuy que moltes vegades l' instrucció va divorciada de la Religió se cometén crims més astuts y hàbils que palesan no migrada instrucció; y axis s'es dit que la criminalitat es l' ombra que projecta l' instrucció; y d' aquesta veritat ja se 'n ha convensut nostre Govern al fer tancar les escoles laïques.

Y axó no prova que debém freturar ignorancia car ella reporta també malestrugues conseqüències. Lo que si prova es que la instrucció ha d'esser religiosa; car del contrari l'esperit en la part moral advenç feble ja que no més se conreua l'intel·lecte que sempre segueix a la voluntat; y aquestes aptituds no's desenrotllen armònicament, se desajulbran, se pertorban. Y a la voluntat que per llur feblesa no pot rebatre la sugestió del crim o altre desordre, l' intel·lecte l'acompanyarà y n'hi farà ofrena de llurs aptituds pera dur mellorment a cap l' intent d' ella. Y l' intent aquest siga crim o altre desordre devindrà mes maliciós, mes hàbil y fins mes científich degut a la generositat de les mal aprofitades aptituds del intel·lecte.

Una instrucció per tant sens un ideal religiós que exerceixi coacció en l'esperit y que'l reprimexi en les males accions, es una instrucció nociva y de poch falagueres esperances.

CH. CH.

La defensa de la Patria

El amor á la Patria es la primera y más preciosa virtud del hombre civilizado.

(NAPOLÉON)

I

LA PATRIA

¡La Patria! Bella, mágica palabra, capaz por sí sola de despertar en el mas frío corazón ideas las mas entusiastas, nobles y elevadas.

No hay ejemplo en la historia, de un pueblo que no haya sentido amor á su patria.

El amor á la Patria es una de las principales obligaciones de todo ciudadano. Símbolo augusto de la Patria Española, es la bandera roja y gualda, en la que brilla refulgente la historia de España y cuya custodia está encomendada al soldado.

La bandera, representa la patria, por más que en las escuelas modernas... se entienda que—la bandera es un drap de colors a dall d' un bastó, el símbol de la tiranía y de la miseria.

No; la bandera, no es un trapo de colores, la bandera representa la Patria y de ella forman parte integrante nuestros padres, hermanos y deudos, nuestras haciendas, las fábricas y talleres en que trabajamos, los campos que cultivamos, la vieja Iglesia en la que recibimos el Sto. Bautismo, el cementerio en donde descansan las cenizas de nuestros antepasados, la escuela en donde aprendimos las primeras letras, etc., etc... todo, todo ese pedazo de tierra que para nosotros encierra un mundo de recuerdos y esperanzas... es la Patria.

Los educadores á la moderna, no lo entienden así; para ellos: «Tots els mals y sufriments y totes les injustícies son deguts an aqueixa estu-

pida y brutal ficció anomenada patria.—Que tot lo que te per objecte explotar al poble, lleys y reglaments, ordres y decretos, presons y patíbols, policia y guardia civil, jules, etc., tot se basa en la patria».

¡Qué vergüenza! Que eso digan españoles, es verdaderamente vergonzoso, cuando está gravado con caracteres imborrables en la historia de España, que no hay pueblo sobre el haz de la tierra, en donde esté mas arraigado el sentimiento de amor á la Patria, que en el pueblo español. Barra se necesita para decir eso, cuando en el curso de los siglos se han desarrollado tantos heroísmos.

Si; mal que les pese, la Patria es madre amante y cariñosa, su historia es nuestra historia; nuestras son sus glorias y hazañas, de las que los cronistas, al llenar sus páginas de oro, consignan con orgullo que nuestros soldados «eran en sus hazañas largos para facellas, cortos para contallas». Nacidos en su seno, todo, todo lo suyo nuestro es; por lo tanto, debemos corresponder á ella procurando estampar una vez mas en su historia una nueva página gloriosa como recuerdo del amor que nos mereció.

¿Hay que despreciarla, porque la vemos en desgracia? ¡Ah! no, ¡maldición! para el que tal haga; su desgracia debe aumentar nuestro cariño, de la misma manera que lo haría un buen hijo, cuanto más desgraciada viera á su madre.

Hasta por egoísmo debemos amar á la Patria; de lo contrario no amaríamos lo nuestro.

«Yo ya sé, quisiera ignorarlo, que hay quienes dicen que el sentimiento de la Patria es un sentimiento arcaico; acaso vosotros lo oíreis decir alguna vez; tenédles lástima á los que lo dicen: padecen la embriaguez de un naturalismo embrutecedor, y no saben que su propia impotencia les preserva de la regresión á una semibestialidad salvaje. Porque el sentimiento de la Patria es uno de los atributos que con valla infranqueable nos separa de los irracionales. (1)»

El gran escritor Aparici, dice: «El amor á la Patria, encierra todo lo que el hombre siente hacia sí mismo y hacia sus deudos y amigos. La Patria es una asociación de las cosas divinas y humanas; es decir, el hogar, el altar, la tumba de nuestros padres, la justicia, la propiedad, el honor y la vida».

Brindamos, pues, culto á la Patria, sacrificuémonos por ella, y si necesario fuere hasta nuestra propia existencia, y no olvidemos jamás lo que decía Oracio: «El que muere por su Patria, vive eternamente».

AGUSTÍN COY
Capellán Castrense.

La Ciencia en la Acción

La benemérita «Acció Social Popular» ha publicat un follet de suma trascendencia: «La Ciencia en la Acción» Aquest treball, verdaderament magistral, de 72 pàgines en quart menor, apareix en el moment més oportú, quant els problemes socials mes fondos preocupan juntament la atenció dels catòlics espanyols. Es un follet admirablement pensat y escrit, de profunda observació, de erudició escullidíssima, ple de «sentit social», d'orientacions «pràctiques» que s' llegeix ab interès creixent y que apoderantse de l'ànima del lector el converteix en home d' acció popular, intensa y profundament social. Son autor el R. P. Joseph M. Llovera, a qui s' deu també l' notabilíssim «Tratado de Sociología Cristiana», que acaba de veure la llum pública s' ha revelat en aquest follet com un dels mestres sociòlechs més eminents d' Espanya.

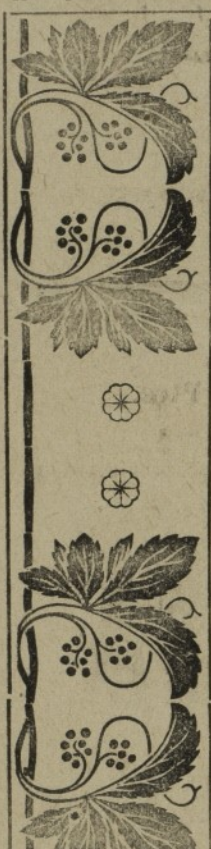
(1) Discurso de D. Antonio Maura á los veteranos voluntarios catalanes, el 3 de Noviembre 1905.

Mobles Mercader

Construcció y reparació de mobles
DE TOTES CLASSES

Exposició permanent d' habitacions completes

Ferrers, 10, General Prim, 13-20.—VILAFRANCA.

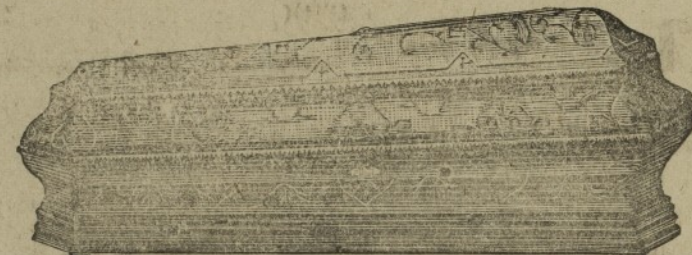

La Montañesa

Tienda de Comestibles de Isidoro Almira
Calle de San Juan, 6.—VILAFRANCA.

En este establecimiento encontrarán toda clase de artículos concernientes al ramo, así como CHAMPAGNE, VINOS GENEROSOS, y el sin rival vino Jerez SAN FELIPE y los especiales CARQUINOLIS de la Espluga de Francolí.

Agua de San Hilario se recibe semanalmente.

FUNERARIA MODELO

de Joseph Trius (a) Corné

Carrer de Sta. Maria, 8.—Vilafranca.

Aquesta casa, montada ab tots els adelants moderns, participa al públich, que en ella hi trobaran baguls de totes classes desde al mes senzill al de mes gran lux, tots a preus reduhissims, poguent assegurar que hi trobaran una rebaixa d' un 25 per 100 als demés establiments d' aquest article.

Ab coronas hi trobaran una gran varietat.

No vos fiehu de ningú, ab cas de necessitat, pregunten preus y classes, hi trobareu la gran rebaixa anunciada.

Estorería y Espartería

DE

ENRICH MIRET

Colocació rápida y barata
de ALFOMBRAS

Santa Magdalena, 2 y Arrabal de la Font, 1
Vilafranca del Penadés.

Francisco de P. Bové

CASA
DE MÚSICA

Parellada, 23.—VILAFRANCA.

Pianos Chassaigne Frères

Els millors del mon.

Els que pagantse número per número mes cars que qualsevol altra marca Espanyola, son els que millors beneficis donan al comprador.

La casa que te més distincions honorífiques veritat.

Unich taller de reparacions que ho fa be en tota aquesta comarca.

Manel Alayo

PINTOR Y DECORADOR

Decorador d' obres, tendes, fatxades y mobles
ab esmalt y ab daurats

Carruatjes, Rétols y Plagues de cristall
ab lletres cóncaves y de totes classes

Gran assortit de papers del pais y extrangers
OBJECTES ARTISTICHS Y DE FANTASIA

Rambla de San Francisch, 28.—VILAFRANCA.

Pares! Pares! Pares!

Si voleu que 'ls vostres fills se tornin «curts de vista» y patexin de «mal de nervis», feu que freqüentin els «Cine-matògrafos».

Si voleu que 'ls vostres fills siguin «víctimes» de passions que rebaxan, dexeu que vagin als «cines» ahont s' hi fan pelícoles y atraccions indecentes.

¡Per pochs céntims se corrompen les costums!